

Postní impulsy

Ve středu vstoupíme do postní doby. Mnozí cítíme, že bychom mohli tuto dobu prožít nějak více duchovně. Nabízí se nám posílení půstu omezením nějakých poživatin, vyčlenění více času modlitbě, přemýšlím, jak být komu více užiteční. Toto všechno je dobře. Co je však podstatou půstu?

Obrácení. Ježíšova první slova v nejstarším evangeliu (podle Marka) jsou: „Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království.

Obráťte se (*čičte pokání*) a věřte evangeliu“ (Mk 1,15). České slovo obrátit se v sobě nese význam „udělej čelem vzad“ anebo „podívej se na mě“. Nechci si hrát se slovíčky, ale původní řecký výraz „metanoete“ překládaný: „Změňte své smýšlení“ a nebo „Změň předmět svého poznávání“ by mohl v Ježíšově výzvě znít takto: „*Lidi, díváte se na všechno kolem sebe a hledáte všude možné štěstí. Zkuste se podívat na mě a štěstí už hledat nemusíte.*“

Svatý Augustin ve svém Vyznání hovoří o sobě. Hledal toužebně štěstí, dobro, rozkoš, uspokojení. Hledal to všude a ve všech a nenacházel. S touhou stále palčivější ždímal lidi kolem sebe, možnosti, které se mu nabízely, vypíjel do dna. Sál z nich pro sebe uspokojení, ale nenacházel trvale nic, než jen kocovinu. Teprve až našel Boha, pochopil, že ždímat z lidí či možností Boha vede jen k ničení druhých či svému a k vlastní ještě větší žízni po štěstí. Pohled na Ježíše, obrácení se k této osobě Božího Syna, dalo Augustinovi vše, co hledal:

„Neboť jsi nás stvořil pro sebe a nepokojné je naše srdce, dokud nespočine v Tobě (...) Pozdě jsem si Tě zamiloval, Kráso tak stará a přece tak nová, pozdě jsem si Tě zamiloval! Vždyť Tys byl u mne uvnitř, já však byl venku a hledal Tě tam. Já ošklivý, jsem se honil za krásami, které jsi stvořil. Byl jsi u mne, ale já nebyl u Tebe. Volal jsi a křičel, až jsi prorazil mou hluchotu. Skvěl jsi se a zářil, až jsi zahnal mou slepotu. Voněl jsi, až jsem se nadechl a toužím po Tobě (...)“ (AUGUSTIN. *Vyznání*. I,1; X,27-28).

Dnešní evangelium začíná touto větou: „Když Ježíš stál u Genezaretského jezera, lidé se na něho tlačili, aby slyšeli Boží slovo“ (Lk 5,1). To se tlačili, aby jim předčítal z Bible? Jsou dnes v kostelích tlačence, aby jim kněží kázali? Nepozorují... Přesto však se lidé na Ježíše tlačili, aby slyšeli Boží slovo. O co šlo? Profesor Raniero Cantalamessa, dnes papežský kazatel, říká, že evangelium, které se hlásalo na počátku, nebylo četbou Matouše, Marka, Lukáše nebo Jana. Evangelium bylo setkání člověka s Boží mocí a silou, která dokázala dát naplnění toužícímu člověku po štěstí. Jednou tato moc odpustila hřích, jindy tato moc uzdravila či vzkřísila, jindy povzbudila k následování. Tato moc začala měnit život. Lidé toho byli svědky a tak se na Ježíše tlačili (CANTALAMESSA, R. *Život pod vládou Kristovou*. Úvod- Evangelium je moc Boží pro každého, kdo věří – Řím 1,16).

Toto by mohl být pro nás **První postní impuls: Natlačit se na Ježíše, do jeho blízkosti**. Naslouchat či ještě lépe přijmout jeho slovo mající životadárné účinky.

Ježíš v dnešním evangeliu po svém kázání řekl Petrovi: „Zajeď na hlubinu a spusťte síť k lovení“ (Lk 5,4). „ZAJEĎ NA HLUBINU“ se dá vyložit dvěma způsoby:

1. Prohlub svůj duchovní život – **bud' více v Ježíšově přítomnosti**; je to sice duchovní výklad Ježíšových slov ve smyslu skutečného vyplutí na moře, ale konec konců Petr skutečně na lodi s Ježíšem vyplul.

Jak být více v Ježíšově přítomnosti. V naší farnosti se nabízí možnost denní mše svaté (ne delší jak půl hodiny ☺). Pro odvážnější i společný růženec před každou mší. Každý pátek je v našem kostele možnost hledět na Ježíše v eucharistii, být s ním. Každou neděli společně odpoledne zakoušet odvahu jeho lásky na cestě s křížem. Lze se na každodenní bohoslužby doma připravit četbou evangelia podle odkazů z Katolického týdeníku, či letáku Nedělní liturgie.

2. **Udělej něco, o čem ti Ježíš říká a do čeho se ti nechce, to je druhý postní impuls** – Petr byl zkušený rybář a Ježíš o rybolovu nemusel mít z jeho pohledu znalosti žádné. Ježíš po Petrovi chtěl v podstatě hloupost. Ryby se loví v noci nebo nad ránem: „Celou noc jsme se lopotili.“ Ve dne se ryby zdržují u kraje, kde se vyhřívají, ale ne v hlubině. Petr však udělal na Ježíšovu výzvu něco, co odporovalo jeho zkušenosti, znalostem, chuti. A to se mu velmi vyplatilo: „Na tvé slovo spustím síť. Když to udělali, zahrnuli veliké množství ryb“ (Lk 5,5-6). Význam zajed' na hlubinu, pro nás v postní době znamená také: „Udělej i to, co po tobě bude chtít Pán a do čeho se ti moc nechce, nebo o čem si myslíš své.“

Posledním postním impulzem bude věta: „Na tvé slovo spustím síť“ (Lk 5,5b). Abych mohl na Ježíšovo slovo spouštět síť, musím ho nejprve zaslechnout! Svatý otec František, současná nepopulárnější osobnost světa, čas od času obdarovává lidi na svatopetrském náměstí kapesním vydáním evangelií. Vyzývá lidi, aby denně brali bibli do rukou, četli, naslouchali a rozhodovali se podle toho, jak k nim Bůh v bibli promlouvá. Toto bych si přál, aby se dělo v naší farnosti jako viditelné postní snažení. Pro ty, kteří si myslí, že toto je už přehnané: „Neznat bibli, je neznat Krista“ (výrok sv. Jeronýma, učitele církve, 4. století). Jak číst?

Podívejme se na to, co dělali křesťané v prvotní církvi před velkými svátky. Slavili tzv. vigílii. Kdesi se shromáždili, rozdali si svíce a šli na místo, kde je nikdo nebude rušit. Tam celou noc četli úryvky z bible, zpívali žalmy a modlili se, než přišlo ráno velké slavnosti. Kéž by i sobotní večery v našich rodinách byly vždy takovou nedělní vigílií. Společné zapálení večerní svíce, prosba o Ducha svatého slovy či zpěvem, obrácení své tváře k Ježíši Kristu v podobě modlitby chvály a potom díků. Modlitbou chvály může každý z rodiny vyjádřit, kým je pro něj Bůh (Ty jsi ten, který miluješ; Ty jsi ten, který neopouštíš; Ty jsi ten, který odpouštíš; Ty jsi ten, který neodsuzuješ; Ty jsi život; Ty jsi láska; Ty jsi krásný ...a jednotlivé odpovědi budou: Chvála tobě, Pane, nebo Klaníme se Ti, Pane.) Potom můžeme začít děkovat za to, co máme: Děkuji ti Pane, za (život, zdraví, rodiče, děti, přátele, práci, jídlo, domov ...). Takovouto modlitbou jsme se plně obrátili ke Kristu svou tváří a jsme připraveni naslouchat, co nám říká. Vezmeme text evangelia následující neděle a čteme ho jednou, podruhé a potom vytvoříme ticho. Stačí i pět minut a očima sledujeme text evangelia. Slova, či věty, které nás zaujaly, u nich se zastavíme a ptáme se, co nám tím Pán chce říci. Nebo s čím v našem životě to rezonuje. A to nás vede k osobnější modlitbě. Také přemýšlíme, jak toto slovo spojit se svým životem. Po pěti minutách, jsme-li v rodině či ve společenství, se o tyto rezonance můžeme podělit, modlím-li se sám, může být tato chvíle i delší (obvykle tak 1/2 hod.). Na závěr se pomodlíme přímlyvy na základě buď přečteného, nebo rodinných potřeb či potřeb farnosti, obce, společnosti. Po takovéto modlitební rodinné či osobní vigílii (1/2 hod.) se můžeme vrátit k různým činnostem, odpočinku, relaxaci i u TV či knihy, nebo se osobně ještě ponoříme do ticha se svou větou či slovem od Pána a přemýšlíme, jak toto slovo spojit se životem: „Na tvé slovo spustím síť, Pane.“ S myšlenkou či rozhodnutím z této sobotní vigílie potom prožijeme následující neděli, jejímuž evangeliu už budeme lépe rozumět a vracejme se k tomu po celý týden. Takto budeme moci „spouštět síť“ **uvádět to, co k nám mluví Bůh v život, a věřme, že „naše síť budou plné“** Náš život bude plný Božího pokoje, naděje, síly, radosti, vytrvalosti, a mnoho věcí se dá do pohybu tím správným směrem.

Evangelium, to není mrtvý text, ale Boží moc pomáhající v životě. Sami budeme pozorovat s překvapením, jak působí v našem životě, jak jsou plodné naše modlitby. Potom pro nás Bůh ani jeho slovo nebude něčím vzdáleným, ale jako lidé u Genezaretského jezera se budeme vědomě tlačit na Ježíše a budeme už vědět proč. A možná i kolem nás vyrostou hlouček posluchačů, kterým můžeme sdělit s pravdivostí, co je to pro nás evangelium a jak Ježíš působí.

Tři postní impulzy: tlačit se na Ježíše, slyšet jeho slovo a na jeho slovo spouštět síť. Tato myšlenka ať nás provází celou dobu postní.